

Resolució 1/2026, de 8 de gener

Número d'expedient de la Reclamació: 693/2025

Administració reclamada: Col·legi d'Advocats de Barcelona

Informació reclamada: Nombre de queixes presentades per una advocada a la comissió deontològica. Queixes estimades i desestimades.

Sentit de la resolució: Desestimació

Resum: D'acord amb la llei que els regula, una de les funcions públiques que exerceixen els col·legis professionals és l'exercici de la potestat disciplinària sobre els col·legiats. La informació sol·licitada, nombre de queixes presentades per una determinada col·legiada contra altres col·legiats i quines d'aquestes queixes han estat desestimades total o parcialment, tot això sense indicar quins són els advocats queixats i tampoc el motiu de la queixa, és d'acord amb l'article 2 b), en relació a l'article 3.1.b) informació pública, doncs és informació que previsiblement ha de tenir l'ICAB en el seu poder com a conseqüència de l'exercici de la seva funció pública que és l'exercici de la potestat disciplinària sobre llurs col·legiats. Així mateix l'ICAB és subjecte obligat en tant que és la informació sol·licitada fa referència a l'exercici de les potestats públiques que li corresponen.

En relació amb les queixes presentades per la lletrada contra altres col·legiats i el nombre de les desestimades, l'APDCAT conclou, i aquesta Comissió es fa seu el criteri, que aquesta informació no està afectada per l'article 23 de la LTAIPBG i que l'anàlisi s'ha de realitzar d'acord amb l'article 24 de la mateixa llei, mitjançant una ponderació entre l'interès públic en la divulgació i els drets de les persones afectades. De la ponderació efectuada es desprèn que l'accés sol·licitat no respon a la finalitat de la Llei de transparència, ja que no pretén fiscalitzar l'actuació de l'ICAB, sinó satisfer un interès estrictament particular del reclamant. Així mateix, no queda acreditat un interès legítim prevaler, ni la necessitat, proporcionalitat o imprescindibilitat de les dades per a l'exercici del dret de defensa, ni l'existència d'un procediment judicial concret.

A més, la informació sol·licitada permetria perfilar una persona perfectament identificada, la qual cosa comporta una afectació als seus drets en matèria de protecció de dades. En conseqüència, l'APDCAT conclou que l'accés a aquestes dades, sense el consentiment de la persona afectada, vulnera la normativa de protecció de dades.

Paraules clau: Col·legi d'advocats. Advocats. Persona física. Queixes. Comissió deontològica. Límits. Dades personals. APDCAT. Tercer afectat. Oposició. Desestimació.

Ponent: Iolanda Pineda Balló

Antecedents

1. L'1 de maig de 2025 entra a la GAIP la Reclamació 693/2025, presentada per una persona interessada contra l'Il·lustre Col·legi de l'Advocacia de Barcelona, en endavant ICAB, en relació amb la sol·licitud indicada a l'antecedent següent. La persona reclamant sol·licita el procediment de mediació previst a l'article 42 de la Llei 19/2014, del 29 de desembre, de

transparència, accés a la informació pública i bon govern (LTAIPBG) i regulat pels articles 36 a 41 del Reglament de la GAIP, aprovat pel Decret 111/2017, de 18 de juliol (RGAIP).

2. El 21 de gener de 2025 l'ara reclamant presenta sol·licitud d'accés a la informació pública a l'ICAB, a través de correu electrònic en els següents termes: "1) Número total de quejas formuladas ante la Comisión de Deontología Profesional de este Ilustre Colegio por la letrada xxx, COLEGIADA xxx DEL ICAB (sin especificar ni el contenido de la queja ni la identidad de los abogados o abogadas contra quienes iba dirigida la queja).

2) Cuántas han sido las quejas indicadas en el apartado precedente que finalmente fueron desestimadas total o parcialmente por los órganos competentes del ICAB (como en el apartado anterior únicamente se solicita información sobre una cantidad numérica sin especificar el contenido de la queja y la resolución desestimatoria ni la identidad de los letrados y letradas afectados por dichas quejas)".

En la SAIP presentada l'ara reclamant expressament hi fa constar que: "Pese a que el art. 18.2 de la Ley 19/2014 no lo exige, quiero hacer constar que poseo un interés personal en la información que solicito puesto que fui objeto de una queja ante la Comisión de Deontología, sin ningún fundamento, interpuesta contra mi persona por la Sra. XXX y que, como no podía ser de otra manera, fue desestimada totalmente por el ICAB (en dos resoluciones). Al no obtener la respuesta esperada del ICAB, la letrada antes indicada intentó perjudicar nuevamente la imagen profesional de quien suscribe interponiendo otra queja, esta vez ante la administración pública en la que presto servicios (queja que fue nuevamente desestimada al carecer por completo de base fáctica y jurídica que sustentase sus imputaciones); incluso se intentó perjudicar mi imagen profesional ante el juzgado Social núm. 1 de Barcelona".

3. Amb la reclamació el reclamant adjunta resolució de la sol·licitud d'accés a informació pública emesa per la Junta de Govern de l'ICAB de data 25 de febrer per la que es desestima la petició d'accés a la informació. La resolució indica que durant la tramitació de la SAIP, el 10 de febrer es va donar trasllat a la persona lletrada sobre la qual es demanava la informació com a tercera interessada i s'hi va oposar perquè entenia que la informació sol·licitada no es troba compresa en l'article 8 de la Llei 19/2014 LTAIPBG i perquè la informació sol·licitada entra dins de la categoria de dades protegides per la normativa de protecció de dades personals. Els motius de la resolució desestimatoria de l'ICAB en resum son que l'accés a la informació s'ha de denegar quan afecta dades personals especialment protegides segons la Llei catalana de la transparència, com ara dades relatives a ideologia, salut o infraccions penals o administratives, llevat del consentiment exprés de la persona afectada. La resolució fa referència a la resolució 4326/2023, de la secció 5a del Tribunal

Superior de Justícia de Catalunya que considera que la informació aparentment numèrica, com el nombre d'expedients disciplinaris i els seus resultats, té aquest caràcter protegit.

Tot i que en el cas analitzat no es demana la identitat de les persones denunciades, sinó el nombre de queixes presentades per una col·legiada, l'ICAB afirma que aquesta informació també pot revelar dades sensibles i ha de rebre el mateix tractament. A més, l'ICAB argumenta que la normativa posterior (Llei 2/2023 de 20 de febrer, reguladora de la protecció de les persones que informin sobre infraccions normatives i de lluita contra la corrupció) reforça el principi de confidencialitat dels denunciants, principi que ha d'inspirar la interpretació de la Llei de la transparència.

En base a aquesta argumentació l'ICAB conclou que el nombre de queixes presentades per una advocada, i el seu resultat s'han de considerar informació confidencial i protegida d'acord amb l'article 23 de la Llei catalana de la transparència, interpretant la norma segons la seva finalitat protectora i els criteris generals d'interpretació del dret establerts al Codi civil.

4. Contra la resolució de 25 de febrer de 2025, el reclamant va presentar recurs de reposició en data 20 de març al·legant en essència, la seva disconformitat en considerar que la informació sol·licitada és de caràcter reservat i especialment protegida, conforme l'article 23 de la LTAIPBG, i a més al·lega que no resulten aplicables els principis de confidencialitat del denunciant prevista a la Llei 2/2023. El recurs de reposició fou desestimat per acord de la Junta de Govern de l'ICAB de data 02 d'abril en base als següents arguments. En resum, l'ICAB no comparteix l'argument del sol·licitant que la informació sol·licitada no conté cap dada personal. Si bé admet que el cas actual no és igual que el que fa referència a la resolució del TSJCAT el marc normatiu és el mateix. La informació deriva de l'exercici de les funcions deontològiques atribuïdes a la Junta de Govern del Col·legi vers els seus col·legiats i, per tant, els límits d'accés a la informació que se'n deriva d'aquesta funció han de ser els mateixos en un i altre supòsit. Respecte de la protecció de la persona denunciant, l'ICAB conclou que la normativa pretén que "el denunciant gaudeixi en tot moment de totes les garanties i només en l'anonimat de les denúncies es poden salvaguardar els seus drets, doncs és impossible conèixer i controlar d'antuvi l'ús de la informació que la persona sol·licitant pugui realitzar si efectivament, li és facilitada".
5. El reclamant, en la seva reclamació presentada davant la GAIP, insisteix en negar que les dades que sol·licitada siguin dades personals i exposa hipotèticament pel cas que s'hagués estimat la SAIP entén que no s'haguessin identificat lletrats contra els que s'ha dirigit les queixes, i tampoc la tipologia i entitat de les infraccions d'ordre deontològic que la lletrada denunciant hauria atribuït als seus companys, pel que conclou que no hi ha dades personals compromeses, que per d'altra banda l'ICAB tampoc identifica. La informació

sol·licitada és informació numèrica que no compromet cap dada personal protegida, i per aquest motiu s'ha de facilitar aquesta informació. Pel que fa a l'altra argument esgrimit per l'ICAB, que la informació sobre les eventuais denúncies presentades, el recurrent discrepa totalment del criteri de l'ICAB i sosté que l'article 23 de la Llei de transparència, relatiu a les dades personals especialment protegides, no és aplicable a la informació sol·licitada. Argumenta que les dades demanades no afecten cap dels àmbits protegits (ideologia, religió, salut, etc.) ni tampoc revelen la comissió d'infraccions penals o administratives, ja que el fet de presentar queixes no constitueix cap infracció.

Aplicant els criteris d'interpretació de l'article 3 del Codi civil, contràriament al què sosté l'ICAB, la part recurrent defensa que tant el sentit literal com la finalitat de la Llei de transparència —afavorir l'accés a la informació pública— condueixen a permetre l'accés sol·licitat, i que les limitacions a aquest dret han de ser interpretades de manera restrictiva i només en els supòsits expressament previstos per la llei.

El reclamant rebutja l'aplicació de la jurisprudència del TSJ de Catalunya de 22.12.2023 invocada per l'ICAB, ja que aquell cas feia referència a sancions disciplinàries imposades a un col·legiat identificat, mentre que en el cas actual només es demana una quantificació anònima del nombre de queixes presentades per una col·legiada contra tercers, sense identificar ni els denunciats ni revelar dades personals protegides.

Finalment, argumenta que tampoc és aplicable la Llei 2/2023 de protecció dels informants, ja que no es revela cap identitat desconeguda ni existeix risc de represàlies. Per tot això, es conclou que la informació sol·licitada no està inclosa dins les dades especialment protegides de l'article 23 de la Llei de transparència, i es demana que es deixi sense efecte la resolució de l'ICAB i es reconegui el dret d'accés a la informació sol·licitada.

6. El 5 de maig de 2025 la GAIP admet provisionalment la Reclamació, informa la persona reclamant sobre els aspectes més rellevants de la seva tramitació i de la posició jurídica que ostenta com a persona interessada, de conformitat amb la legislació de procediment administratiu i la de transparència i accés a la informació pública. Li demana especialment que informi la GAIP immediatament de les comunicacions que rebi de l'Administració reclamada relatives a la informació pública sol·licitada, mentre duri la Reclamació.
7. En la mateixa data la GAIP comunica la Reclamació a l'Il·lustre Col·legi d'Advocats de Barcelona (ICAB) i li requereix que, en un termini de 5 dies, li faciliti les dades necessàries per a la convocatòria de la sessió de mediació sol·licitada per la part reclamant.
8. El 6 de maig, la GAIP rep de l'ICAB les dades sol·licitades i es convoca sessió de mediació pel 22 de maig. El dia acordat se celebra la mediació sense acord. L'acte de la mediació se

signa par part del reclamant i l'ICAB el 4 i 3 de juny respectivament. L'acta degudament signada per les parts es notifica a ambdues. La reclamació continua la tramitació ordinària.

9. El 12 de juny la GAIP requereix a l'ICAB que, dins del termini de quinze dies establert per l'article 33.4 RGAIP, li trameti un informe, així com còpia de l'expedient de la sol·licitud d'informació de la qual deriva i, en general, dels antecedents que puguin ser rellevants per resoldre-la, així com la identificació de les terceres persones que resultin afectades per l'accés que es reclama pel cas que existeixin.
10. El 30 de juny i el 2 de juliol, la Comissió rep l'expedient i informe sol·licitats. L'informe emès per l'ICAB es reafirma en les argumentacions ja recollides en la denegació d'accés a la informació i la resolució del recurs de reposició (antecedents 3 i 5).
11. El 7 d'agost la GAIP recava la col·laboració de l'ICAB d'acord amb l'article 34.1 bis del Decret 111/2017, de 18 de juliol, per tal que identifiqui amb dades complertes a la lletrada els drets de la qual es poden veure afectats per l'accés objecte de la Reclamació, i informa de l'ampliació del termini per resoldre la reclamació.
12. El 8 d'agost la Comissió, a la vista que la informació sol·licitada conté dades de caràcter personal, demana informe preceptiu a l'Autoritat Catalana de Protecció de Dades (APDCAT), d'acord amb allò previst a l'article 42.8 de la Llei 19/2014 LTAIPBG. Així mateix comunica a les parts la petició d'informe, i tal i com preveuen l'apartat 9 del precepte citat i l'article 33.7 del Reglament de la Comissió de Garantia del Dret d'Accés a la Informació Pública, aprovat per Decret 111/2017, de 18 de juliol, es comunica l'ampliació, en quinze dies més, del termini de què disposa la Comissió per resoldre.
13. En la mateixa data, l'ICAB facilita a la GAIP les dades de la tercera persona i es procedeix al trasllat de la reclamació d'acord amb el que preveu l'article 34.1 del Reglament de la Comissió de Garantia del Dret d'Accés a la Informació Pública, aprovat pel Decret 111/2017, de 18 de juliol, atorgant-li el termini de 10 dies per presentar les al·legacions o els documents que estimi oportuns en defensa dels seus drets o interessos.
14. El 18 d'agost la Comissió rep les al·legacions presentades per la tercera persona afectada, lletrada de l'ICAB, que en resum s'oposa a què es lliuri la informació sol·licitada al reclamant perquè la informació sol·licitada no es troba dins de cap dels supòsits de la informació relacionada a l'article 8 de la Llei 19/2014, de la LTAIPBG. Per tant es tracta d'informació "d'interès privat i relativa a la meua persona com a persona física privada, professional autònoma no vinculada laboralment a cap organisme públic". Així mateix adverteix que: "el que realment vol saber, son dades personals sobre mi, que estan especialment protegides per la LOPD, ja que pertanyen a la meua més absoluta intimitat personal. La revelació de les quals, no sols vulneraria l'esmentada llei orgànica i

subsegüent Dret Fonamental a la Intimitat Personal (art. 18 CE) desenvolupat per aquesta, sinó al propi Interès General. Ja que si l'ICAB revelés aquesta informació, també estaria contravenint la pròpia base del sistema de queixes deontològiques; i és que, si qualsevol company queixat pot demanar dades personals sobre les queixes interposades pel company que l'ha denunciat, cap company tornarà a fer us del sistema de deontologia per risc de que la seva intimitat sigui treta a la llum en cas de que la seva queixa sigui desestimada." Així mateix nega qualsevol interès personal del reclamant a l'hora de recavar aquesta informació, ja que demana informació sobre la presentació de queixes on ell no ha estat part, i per tant no li incumbeix.

Finalment la tercera afectada reflexiona al respecte de la petició, planteja que, si un company sol·licités al Poder Judicial o a altres organismes públics informació sobre les denúncies, demandes o queixes que ella ha presentat com a advocada i quantes han estat desestimades, aquesta informació li seria denegada per tractar-se de dades de caràcter privat, encara que no s'hi identifiquessin tercers. Argumenta que la seva activitat professional —interposar denúncies, demandes o reclamacions davant diversos organismes— forma part de la seva feina en defensa d'interessos públics i privats, però no constitueix informació pública, ja que ella no és una persona pública ni ha consentit la divulgació d'aquestes dades. Per això, es nega expressament que es faciliti al seu company informació sobre la seva activitat professional privada en expedients en què ell no és part interessada.

La Comissió dona trasllat d'aquesta al·legacions a l'APDCAT perquè les pugui tenir en compte en l'informe sol·licitat.

15. El 3 de desembre la GAIP rep l'informe de l'APDCAT que conclou: "D'acord amb les circumstàncies que concorren en el cas particular, facilitar a la persona reclamant l'accés a la informació sobre el nombre de queixes deontològiques i el nombre de les desestimades interposades per la persona col·legiada contra ella, no suposa una vulneració de la normativa de protecció de dades.

Respecte, l'accés a la informació sobre el nombre de queixes deontològiques i el nombre de les desestimades interposades per la persona col·legiada contra altres persones col·legiades, cal excloure l'accés per comportar un perjudici per a la intimitat i altres drets legítims de la persona col·legiada afectada, a més de no quedar prou justificat un interès legítim en el seu coneixement ni la concurrència de circumstàncies d'especial consideració que puguin justificar aquest accés."

Fonaments jurídics

1. Competència de la GAIP i contingut i abast general del dret d'accés a la informació pública

D'acord amb l'article 39.1 de la Llei 19/2014, del 29 de desembre, de transparència, accés a la informació pública i bon govern (LTAIPBG) i 29 del Decret 111/2017, de 18 de juliol, pel qual s'aprova el Reglament de la Comissió de Garantia del Dret d'Accés a la Informació Pública (RGAIP) aquesta Comissió és competent per tramitar i resoldre aquesta Reclamació. L'article 2.b i c LTAIPBG defineixen la informació pública i preveuen el dret d'accés a les persones per a sol·licitar i obtenir-la que d'acord amb l'article 18.1 LTAIPBG, tant a títol individual o en nom i representació de qualsevol persona jurídica legalment constituïda.

L'article 20 LTAIPBG preveu els requisits i criteris per a l'aplicació dels límits legals al dret d'accés a la informació pública, que l'Administració no disposa de potestat discrecional i ha d'indicar en cada cas els motius que ho justifiquen. Els articles 21 i 22 LTAIPBG estableixen que aquests límits no són d'aplicació automàtica i absoluta i han de ser aplicats d'acord amb criteris de proporcionalitat i temporalitat i han d'atendre les circumstàncies de cada cas concret, especialment la concurrència d'un interès públic o privat superior que justifiqui l'accés a la informació.

2. Sobre el dret a la informació sol·licitada i límits

La informació sol·licitada és: "1) Número total de quejas formuladas ante la Comisión de Deontología Profesional de este Ilustre Colegio por la letrada XXX, colegiada núm. XXX del ICAB (sin especificar ni el contenido de la queja ni la identidad de los abogados o abogadas contra quienes iba dirigida la queja). 2) Cuántas han sido las quejas indicadas en el apartado precedente que finalmente fueron desestimadas total o parcialmente por los órganos competentes del ICAB (como en el apartado anterior únicamente se solicita información sobre una cantidad numérica sin especificar el contenido de la queja y la resolución desestimatoria ni la identidad de los letrados y letradas afectados por dichas quejas)".

El primer que cal analitzar és si aquesta informació és pública. És informació pública d'acord amb l'article 2.b LTAIPBG la "informació elaborada per l'Administració i la que aquesta té en el seu poder com a conseqüència de la seva activitat o de l'exercici de les seves funcions, inclosa la que li subministren els altres subjectes obligats d'acord amb el que estableix aquesta llei". Cal tenir en compte que l'article 53.1 DTAIP inclou "qualssevol dades o documents que les administracions públiques han elaborat, posseeixen, o poden legítimament exigir a terceres persones com a conseqüència de la seva activitat o de l'exercici de les seves funcions".

En el cas que ens ocupa, per saber si l'objecte de la reclamació és informació pública, no és suficient els articles indicats, sinó que és necessari analitzar quin és l'organisme reclamat, en aquest cas l'ICAB, i si aquest és subjecte obligat en relació a allò establert a la LTAIPBG. L'article 3.1 de la Llei 19/2014, indica a qui és aplicable la LTAIPBG. Concretament l'apartat b) estableix que la llei de transparència i accés a la informació pública és aplicable als "col·legis professionals i les corporacions de dret públic en allò que afecta l'exercici de llurs funcions públiques".

La llei 7/2006, de 31 de maig, de l'exercici de professions titulades i dels col·legis professionals, regula l'exercici de les professions titulades a l'àmbit territorial de Catalunya i els col·legis professionals. L'article 36 recull les finalitats dels col·legis professionals, que en el seu apartat 1: "Els col·legis professionals tenen com a finalitat essencial vetllar perquè l'actuació de les seves persones col·legiades respongui als interessos i a les necessitats de la societat en relació amb l'exercici professional de què es tracti, i especialment garantir el compliment de la bona pràctica i de les obligacions deontològiques de la professió, i la protecció dels interessos de les persones usuàries i consumidores dels serveis professionals". Així mateix l'article 39 enumera quines són les funcions públiques dels col·legis professionals, i concretament la lletra c) "Exercir la potestat disciplinària sobre llurs col·legiats, en els termes establerts per la llei i les normes pròpies dels col·legis professionals"

D'acord amb la llei que els regula, una de les funcions públiques que exerceixen els col·legis professionals és l'exercici de la potestat disciplinària sobre els col·legiats. La informació sol·licitada, nombre de queixes presentades per una determinada col·legiada contra altres col·legiats i quines d'aquestes queixes han estat desestimades total o parcialment, tot això sense indicar quins són els advocats queixats i tampoc el motiu de la queixa, és d'acord amb l'article 2 b), en relació a l'article 3.1.b) informació pública, doncs és informació que previsiblement ha de tenir l'ICAB en el seu poder com a conseqüència de l'exercici de la seva funció pública que és l'exercici de la potestat disciplinària sobre llurs col·legiats. Així mateix l'ICAB és subjecte obligat en tant que és la informació sol·licitada fa referència a l'exercici de les potestats públiques que li corresponen.

D'acord amb els articles 18.1 i 20.1 LTAIPBG, qualsevol persona hi té dret, llevat que concorrin causes legals que en determinin la denegació o l'accés restringit i que s'han d'interpretar de manera proporcional a la seva finalitat i a la presència d'interessos públics i privats que hi concorrin (article 22.1 LTAIPBG).

Així mateix, tot i que l'article 18.2 LTAIPBG indica que "l'exercici d'aquest dret no és condicionat a la concurrència d'un interès personal, no resta subjecte a motivació i no requereix la invocació de cap norma", el reclamant voluntàriament va fer avinent la motivació de la

sol·licitud d'accés a informació pública, que fou objecte d'una queixa per part de la lletrada sobre la que se sol·licita informació, queixa que fou desestimada.

Quant als límits i accés parcial a la informació pública, els apartats 2 i 3 de l'article 20 LTAIPBG estableixen els següents requisits i criteris per a la seva aplicació: "2. Les limitacions legals al dret d'accés a la informació pública han d'ésser aplicades d'acord amb llur finalitat, tenint en compte les circumstàncies de cada cas concret, s'han d'interpretar sempre restrictivament en benefici d'aquest dret i no es poden ampliar per analogia. 3. Per a aplicar límits al dret d'accés a la informació pública, l'Administració no disposa de potestat discrecional i ha d'indicar en cada cas els motius que ho justifiquen. En la motivació cal explicitar el límit que s'aplica i raonar degudament les causes que en fonamenten l'aplicació". I aquests límits "han d'ésser proporcionals a l'objecte i la finalitat de protecció. L'aplicació d'aquests límits ha d'atendre les circumstàncies de cada cas concret, especialment la concurrència d'un interès públic o privat superior que justifiqui l'accés a la informació" (article 22.1 LTAIPBG).

En la present reclamació, tant la tercera persona afectada com l'ICAB han argumentat que operaria el límit previst a l'article 23 de la LTAIPBG: "Les sol·licituds d'accés a la informació pública han d'ésser denegades si la informació que es vol obtenir conté dades personals especialment protegides, com ara les relatives a la ideologia, l'afiliació sindical, la religió, les creences, l'origen racial, la salut i la vida sexual, i també les relatives a la comissió d'infraccions penals o administratives que no comportin l'amonestació pública a l'infractor, llevat que l'afectat hi consenti expressament per mitjà d'un escrit que ha d'acompanyar la sol·licitud". És per aquest motiu que per part d'aquesta Comissió es va sol·licitar l'informe preceptiu a l'APDCAT (antecedents 12 i 15) i es va donar trasllat a la tercera persona afectada (antecedents 11, 13, i 14).

Als efectes de resoldre la controvèrsia sobre si és d'aplicació a aquest cas concret l'article 23 LTAIPBG, o bé d'altres límits que afectin a dades personals, aquesta Comissió fa seu i trasllada a aquesta resolució l'informe emès per l'APDCAT.

Sobre la naturalesa de les dades sol·licitades l'APDCAT conclou que: "Si bé, en principi, es tracta d'una dada numèrica, cal tenir en compte que aquesta dada numèrica es refereix en concret a una persona col·legiada, identificada amb noms cognoms i número de col·legiació. Per tant, és una informació sobre una persona física identificada. En aquest cas, el nombre de queixes i el resultat de les mateixes, posa't en relació amb una persona concreta, és una informació personal (article 4.1 de l'RGPD)".

Arribats a aquest punt, l'APDCAT distingeix entre la informació sobre el nombre de queixes i quantes d'aquestes queixes han estat desestimades, que l'advocada ha presentat contra la persona reclamant i les queixes presentades per part de l'advocada contra altres col·legiats que no són el reclamant, i quantes d'aquestes han estat desestimades.

Pel que fa a les queixes que ha presentat la lletrada contra el reclamant i quantes han estat desestimades, aquesta és informació sobre la pròpia persona reclamant i per tant, d'acord amb l'article 15 de L'RGPD la persona reclamant té dret a conèixer la informació directa sobre la seva persona que estigui tractant o hagi tractat el responsable i que formi part d'un expedient o que estigui inclosa en la documentació o informació que sol·licita. No obstant, el propi informe APDCAT conclou que la persona reclamant ja és coneixedora d'aquesta informació perquè així mateix ho ha manifestat a l'hora de motivar la seva sol·licitud d'accés a informació pública.

Pel que fa a les queixes presentades per l'advocada a altres membres col·legiats que no son el reclamant i quantes d'aquestes queixes han estat desestimades, l'APDCAT fa un anàlisi amb caràcter previ per determinar l'aplicació o no de l'article 23 LTAIPBG, i acaba determinant que la informació sobre el nombre de queixes interposades i el nombre de queixes desestimades presentades per una determinada advocada es tracta d'informació que no està afectada per l'article 23 LTAIPBG. I l'anàlisi de la reclamació s'ha de dur a terme a partir de les previsions de l'article 24 LTAIPBG, i s'ha de sotmetre a ponderació raonada entre l'interès públic en la divulgació de la informació i el dret de les persones afectades que ha de tenir en compte les circumstàncies particulars de cada cas, i els elements de l'article 24.

L'article 24.2 LTAIPBG: "Si es tracta d'altra informació que conté dades personals no incloses a l'article 23, es pot donar accés a la informació, amb la prèvia ponderació raonada de l'interès públic en la divulgació i els drets de les persones afectades. Per a dur a terme aquesta ponderació s'ha de tenir en compte, entre altres, les circumstàncies següents:

- a) El temps transcorregut.
- b) La finalitat de l'accés, especialment si té una finalitat històrica, estadística o científica, i les garanties que s'ofereixin.
- c) El fet que es tracti de dades relatives a menors d'edat.
- d) El fet que pugui afectar la seguretat de les persones.

3. Les sol·licituds d'accés a la informació pública que es refereixin només a dades personals del sol·licitant s'han de resoldre d'acord amb la regulació del dret d'accés que estableix la legislació de protecció de dades de caràcter personal."

En l'exercici de ponderació l'informe de l'autoritat argumenta que l'accés a la informació sol·licitada no està justificat d'acord amb la finalitat de la Llei de transparència, ja que no pretén fiscalitzar l'actuació ni la gestió pública de l'ICAB, sinó satisfer un interès estrictament particular de la persona reclamant. D'acord amb la normativa de protecció de dades (RGPD i LOPDGDD), la comunicació de dades personals només és lícita si existeix consentiment o un interès legítim que prevalgui sobre els drets de la persona afectada. En aquest cas, l'al·legació genèrica d'una futura acció judicial no acredita que les dades sol·licitades siguin necessàries,

proporcionals ni imprescindibles per a l'exercici del dret de defensa, ni tampoc s'acredita l'existència d'un procediment judicial concret.

“Per altra banda, saber el nombre de queixes que ha presentat una advocada contra els seus companys és una dada numèrica referida a una persona perfectament identificada, per tant, revela o pot permetre perfilar a aquesta persona, per exemple, com una persona conflictiva o com una persona activa o bel·ligerant.”

A la vista de la ponderació practicada, l'APDCAT conclou que: “des del punt de vista de la normativa de protecció de dades no resulta prou justificat l'accés de la persona reclamant a les dades sol·licitades, en no quedar prou justificar un interès legítim en el seu coneixement ni la concurrència de circumstàncies d'especial consideració que puguin justificar aquest accés. L'accés al nombre de queixes que ha presentat una determinada col·legiada contra la resta de companys, amb la indicació del nombre de les desestimades, sense el consentiment de la persona afectada, vulnera la normativa de protecció de dades”. Aquesta conclusió és compartida íntegrament per aquesta Comissió, motiu pel qual la reclamació presentada ha de ser desestimada.

3. Publicitat de les resolucions de la GAIP

L'article 44 LTAIPBG preveu que les resolucions de la GAIP s'han de publicar en el portal de la Comissió previst a l'article 25 RGAIP, amb la dissociació prèvia de les dades personals.

Resolució

Sobre la base dels antecedents i fonaments jurídics exposats, el Ple de la GAIP, en la sessió de 8 de gener de 2026, resol per unanimitat desestimar la Reclamació 693/2025 d'acord amb el fonament jurídic 2 i donar publicitat d'aquesta resolució al web de la GAIP.

Iolanda Pineda Balló
Presidenta

Contra aquesta resolució, que posa fi a la via administrativa, es pot interposar recurs contenciós administratiu davant el Tribunal Superior de Justícia de Catalunya en un termini de dos mesos, a comptar de l'endemà de la notificació de la resolució, d'acord amb la Llei 29/1998, de 13 de juliol, reguladora de la jurisdicció contenciosa administrativa.